N°. 43. A°. 1838.

WOENSDAG, den 30sten MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

BESLUIT *van den Gouverneur Generaal van den 1 Mei 1838, waarbij eene nieuwe redactie is gearresteerd van de Bijlage La. B, gevoegd achter de Wet van den 24 Januarij 1838, betrekkelijk de uitoefening der* GENEESKUNDIGE WETENSCHAPPEN *in de Kolonie* Suriname.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR-GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Alle degenen die deze zullen zien, of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo, Wij in ervaring zijn gekomen, dat in de Bijlage *B*, gevoegd achter de Wet van den 24 Januarij 1838 *betrekkelijk de uitoefening der geneeskundige Wetenschappen in de Kolonie* Suriname, *Gouvernements-Blad No. 2*, onderscheidene misslagen zijn ingeslopen.

ZOO IS HET, dat Wij, het van onzen pligt achtende, die te herstellen, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

De navolgende nieuwe redactie van genoemde Bijlage te arresteren.

(*F. I. zie de Bijlage achter het Gouvernements-Blad No. 8*).

ART. 2.

Deze nieuwe redactie uitsluitend verpligtend te verklaren voor de belanghebbenden, zoodanig dat de Bijlage, die sub *B* gevoegd was achter de Wet op de uitoefening der geneeskundige wetenschappen dd. 24 Januarij 1838, wordt buiten effect gesteld van den dag af, dat het tegenwoordig Besluit zal zijn afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd te *Paramaribo*, ten Gouvernementshuize den 1sten *Mei* 1838, het Vijf en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

F. T. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, den 2den Mei 1838.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 Mei 1838.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 25 dezer, N°. 586 | 535a, is aan RUDOLPH HENDRIK STROOHALM, PIETER JAN STROOHALM, ELISABETH CHRISTINA STROOHALM Echtgenoot van RUDOLPH HENDRIK BRAAM, JOHANNA FREDERICA STROOHALM en ANNA MARIA GHICHERIT STROOHALM, gepermitteerd geworden om den familie-naam van VAN HALM te mogen aannemen, met weglating van dien van STROOHALM, waaronder zij op de Burger-registers zijn bekend geweest; en is voorts de noodige autorisatie verstrekt geworden om, van die naams verandering, de noodige aanteekening op die registers te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 28 Mei 1838.

De ondergeteekende zich wegens dienstzaken naar *Curaçao* moetende begeven, zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 14den dezer, N°. 141, bepaald, dat met de directie van het *MILITAIR BUREAU*, gedurende de afwezigheid van den ondergeteekende uit deze Kolonie, belast zullen zijn de Heeren F. C. CORLIJN, oud EERSTE LUITENANT bij de Schutterij en C. E. HOEMANN, TWEEDE LUITENANT bij de Kompagnie Guides.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 28 Mei 1838.

Door Z. M. den Koning zijn, bij besluit van den 5 Maart 1838, N°. 76, bij het Bataillon Jagers N°. 27 bevorderd en aangesteld:

Tot EERSTE LUITENANTS:

De oudste Tweede Luitenants PIETER VAN ASSEN en FRANÇOIS ANTHONIJ JANTKE van het Bataillon, en

Tot TWEEDE LUITENANT:

De Sergeant-Majoor HERMAN LEONARD DE VILLENEUVE, mede van het Bataillon.

De Kapitein Adjudant
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 22 Maart.

De duitsche bladen zijn gedurende een geruimen tijd gevuld geweest met bijzonderheden van de groote aardbeving die zich tusschen den 23 en den 25sten Januarij ll. over de geheele breedte van *Europa*, van de *Zwarte Zee* af tot aan *Cherburg* toe heeft doen gevoelen. Uit eene vergelijking der onderscheidene berigten moet men opmaken, dat de schokken in *Frankrijk* omtrent zeven uren later dan in het zuidelijk *Rusland* werden gevoeld, en dat de trilling zelfs van de Alpenketen werd medegedeeld. Zoo ver de berigten strekken is deze aardbeving op geene plaats ten noorden van den *Donau*, en in de westelijke rigting van *Zevenbergen* gevoeld geworden. Uit laatstgemeld gewest wordt geschreven, dat uit alle oorden des lands merkwaardige berigten ontvangen werden over de uitwerking van dit verschrikkelijk natuurverschijnsel. bergen waren opengebersten, bronnen opgedroogd, vele gebouwen waren ingestort, terwijl op vele plaatsen een onderaardsch gedruisch was gehoord geworden. Tot op de hoogste bergtoppen, welke *Wallachye* van *Zevenbergen* scheiden, werd de grond bewogen, zoodat de aldaar geplaatste grens-soldaten zich naauwelijks op de been konden houden. Voor het overige hebben de aardbevingen dit jaar zich ook in de nog zuidelijker streken van ons wereldsdeel doen gevoelen. In *Italie* heeft men in de omstreken van *Foligno*, in den loop van den 14den Februarij, vrij sterke schokken gehad, terwijl in *Spanje* des morgens van den 15den, in den omtrek van *Cordova* eenige ligte schokken gevoeld werden. Uit *Spoleto* wordt van den 18den Februarij geschreven, dat men in dit gedeelte van *Italie* gedurende de twee vorige dagen bijna dagelijks schokken van aardbeving had gehad; vooral was hevig geweest een schok op den 14den Februarij, die 12 sekonden had aangehouden en waardoor aanmerkelijke schaden zoo in de stad als op het land was toegebragt.

Frankrijk.

PARIJS, 4 Maart.

De koning heeft, bij ordonnancie van 5 Februarij het plan tot eene wetenschappelijke reis door Zweden, Noorwegen en Lapland naar Spitsbergen bewilligd. Deze reis, over welke de leiding aan den reeds vroeger met eene dergelijke zending belast geweest zijnde Heer Gaimard is opgedragen, zal nog in den loop van dit jaar begonnen worden. De koning heeft zich schier anderhalf uur met den Heer Gaimard over dit onderwerp onderhouden, en zelfs op de kaart den weg aangeduid, langs welken hij ten jare 1795 Noorwegen, Zweden, Finland en Lapland doorgereisd heeft, en daarbij, ook de plaatsen aangewezen, die het meest de oplettendheid der wetenschappelijke commissie zullen verdienen. Op deze wijze zullen schier gelijktijdig uit Frankrijk reisgezantschappen naar de Zuid- en Noord-pool gaan. De koning van Zweden, begeerig ter bevordering eener voor de wetenschappen zoo gewigtige onderneming mede te werken, heeft verscheidene Zweedsche geleerden aangewezen, die zich met onze landgenooten zullen vereenigen.

— De beroemde schaakspeler, de heer de Labourdonnais, heeft voor eenige dagen, wederom een bewijs van zijn ongeloofelijk geheugen bij dit spel gegeven. Hij speelde namelijk eene partij met zekeren heer Boncourt, die zich, als voormalig mededinger van Philidor, insgelijks eenen grooten roem als schaakspeler heeft verworven. Gedurende de geheele partij zat de heer de Labourdonnais met den rug naar het schaakbord gekeerd, en liet zich enkel de zetten van zijne wederpartij zeggen, waarop hij zijne tegenzetten opgaf. De partij bleef onbeslist, zij duurde ruim 2½ uur, en er werden 56 zetten gedaan.

— Men houdt zich thans veel met huwelijksontwerpen voor hooge personen bezig; de deswege rondloopende geruchten berusten echter op zeer losse gronden. De tamelijk stellige bewering van eenige Engelsche dagbladen, dat de koningin Victoria met Prins George van Cambridge zoude huwen, vindt hier nog weinig geloof. Meer waarschijnlijkheid daarentegen heeft het gerucht van de huwelijksvereeniging tusschen den Hertog van Nemours en eene Prinses van Saksen-Altenburg. Eene partij in Spanje moet den Hertog van Aumale aan de Koningin Isabella van Spanje bestemmen, ten einde daardoor de interventie te bevorderen; de nationale partij zoude liever eene vereeniging zien met eenen zoon van den Infant Don Francisco. Eindelijk brengt men

ook de komst van den Russischen troonsopvolger naar Duitschland met een huwelijk tusschen hem en de Prinses Alexandrine Louise Amalia van Baden (geb. 6 December 1820) in verband.

— Het koninklijke gezin heeft 24,000 fr. gegeven, ter verzorging der armen te Parijs met soep en brandstof; ook heeft de raad der hospitalen 12,000 fr., de gemeenteraad 22,000 fr. en het ministerie van binnenlandsche zaken 24,000 fr., ter ondersteuning van de Parijssche behoeftigen beschikbaar gesteld.

Men merkt op, dat de thans regerende koninklijke familie van Frankrijk met de niet regerende Bonapartes-familie op tamelijk goeden voet staat. De koningin Karoline Murats weduwe, en mevrouw Wise, Lucien's dochter, wonen sedert geruimen tijd te Parijs. De koningin Hortensia was tweemalen naar Frankrijk gekomen, en de prinses Marie heeft onlangs te Stuttgart met de beide zonen van Jerome gedanst. De prins Anton, broeder van den zich te Parijs bevindenden prins van Musignano, en insgelijks een zoon van Lucien, is uit Amerika te Londen aangekomen om van daar zich naar Parijs te begeven. Alleen de prins Lodewyk baart verdenking en men zoude gaarne hem uit Zwitserland verdrijven.

— Men houdt zich voortdurend bezig met het doorzien der omslagtige en menigvuldige documenten, die in Vidocq's woning in beslag zijn genomen, en als in deze zaak eenige indiscretie plaats greep, zou men ongetwijfeld eene menigte ontdekkingen kunnen opgeven. Ons werd in dit opzigt eene gebeurtenis verhaald, welke wij onzen lezers willen mededeelen; zij werd openlijk in eenen salon verteld, en men houdt den verteller voor wel onderrigt te kunnen zijn: »Een markies (zijn naam is nog een geheim), een groot en tamelijk wispelturig beminnaar van het schoone geslacht, kwam toch eindelijk tot het besluit, zich te *fixeren*; hij was getrouwd, omdat hij geloofde, zijnen rusteloozen geest onder het juk van den echten staat te zullen kunnen buigen; maar de genoegens van dezen nieuwen stand waren hem weldra gehaat, en hij treurde om het verlies zijner zoete vrijheid. Maar, wat was daaraan te doen? De echtscheiding is verboden, en voorts ook had onze echteman te zeer grooten schroom voor het behoud van zijnen goeden naam, dan dat hij het tot eene volstrekte echtbreuk durfde te laten komen. Wel bleef hem nog de uitweg eener scheiding van tafel en bed over; maar, hoe deze te bekomen? De wederzijdsche bewilliging is heden, naar ons Code, niet meer voldoende, en ook kon wel mevrouw de markiezin in het eind daarvan niets willen weten. Haar bij eene zwakke zijde te vatten, was onmogelijk, want haar karakter was zoo zacht, dat zij den duivel zelven zoude tam gemaakt hebben. Na dat onze Markies over en weder de zaak had bepeinsd, viel hem eindelijk het volgende middel in. Hij schreef aan den, wegens zijne bekwaamheid in de delikaatste betrekkingen bekenden, Vidocq en verlangde van hem eenen *verleider*, van fatsoenlijk voorkomen, wiens inleiding in zijn huis hem in staat mogt stellen, een aanzoek tot scheiding van tafel en bed te motiveren. Vidocq antwoordde in de volgende woorden: »Bij uw geëerd schrijven van . . . verzoekt gij mij om eenen verleider. Het is u bekend Mijnheer, dat een zoodanig persoon, indien hij eenig uitzigt op goed gevolg zal hebben, noodwendig uit een tilbury, een engelsch paard, en een groom moet bestaan. Het spreekt van zelf, dat de behoefde verleider jong en welgemaakt en van een fatsoenlijk voorkomen moet zijn. Alle deze vereischten worden echter bezwaarlijk vereenigd gevonden, en veroorzaken groote kosten, uit hoofde van den tijd, die noodig is, om tot het doel te geraken. Ik ben dienvolgens gedwongen, Mijnheer, om in uwe inzigten te kunnen treden, en om het vertrouwen, waarmede gij mij goedgunstig vereert, te kunnen verdienen, u om eene som van 500 francs maandelijks te verzoeken, behalve nog eene andere som, welke wij voor de eerste noodzakelijke uitgaven, als linnengoed, kleeding, bijouterien, huur van tilbury, enz. zullen vaststellen. Ontvang, mijnheer &c." Op dezen brief werd terstond door eenen anderen geantwoord, wiens inhoud nagenoeg in de volgende bewoordingen is zaam te vatten: »Hoe hard ook de voorwaarden zijn mogen, welke gij mij oplegt, wil ik echter er mede genoegen nemen, in de veronderstelling, dat de u opgedragen last gelukkig tot het doel gevoerd worde." Tot zoo verre was de intrigue gevorderd toen de arrestatie van Vidocq den verderen loop dezer scandaleuze zaak heeft gestuit.

Groot-Brittannie.

LONDEN, 21 Maart.

Een dagblad behelst het volgende artikel, voor welks echtheid wij trouwens niet kunnen instaan:

H. M. de Koningin Regentes, in naam van hare doorluchtige dochter Isabella II, Koningin van Spanje, de hoven van Frankrijk en Groot-Brittannie uitgenoodigd hebbende, in hunne hoedanigheid van onderteekenaars van het tractaat des viervoudigen verbonds, en in overeenstemming met H. M. te beraadslagen over de noodzakelijkheid om een einde aan den burgeroorlog te maken, die verschillende provincien van Spanje verwoest, en, de gemelde hoven sedert lang een levendig verlangen koesterende, de rampen, waaraan het Schiereiland ter prooi is, te doen ophouden, zoo hebben zij door middel van hunne ambassadeurs bij het hof van Madrid de volgende bepalingen vastgesteld:

1°. Het hof van Madrid uit te noodigen bij het hof van Parijs buitengewone Kommissarissen te benoemen, van de vereischte volmagten voorzien, om deel te nemen aan de beraadslagingen, welke aldaar zullen plaats hebben over de noodzakelijkheid, ten einde, binnen den kortst mogelijken tijd, door alle middelen, die daartoe het meest geschikt zullen geoordeeld worden, de bevrediging van Spanje te bewerken.

2°. De hoven van Engeland en Frankrijk, getrouwe tolken der behoeften van Spanje, en overtuigd van de gevoelens van orde en regtvaardigheid, die de groote mogendheden van Europa bezielen, zullen de noodige pogingen aanwenden, ten einde de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland te bewegen, zich met hen te vereenigen om met gemeen overleg, de grondslagen en de voorwaarden van eene, voor het behoud des algemeenen vredes, onvermijdelijke schikking vast te stellen.

3°. Zoodra de gevolmagtigden zullen vereenigd zijn, zullen de Hoven der onderteekenden het zich tot eenen pligt maken, de geschiktste maatregelen uit te lokken om alle verdere bloedstorting te voorkomen en onmiddelijk van wederzijds het ophouden van alle vijandelijkheden te verwerven.

De ondergeteekenden hebben de eer deze verklaring aan Z. Exc. den Graaf d'Ofalia, president van den raad en minister-secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken, te doen toekomen; en maken van deze gelegenheid gebruik hem de verzekering van hunne hooge achting op nieuw aan te bieden.

MADRID, Januarij 1838.

VILLERS. LATOUR-MAUBOURG.

— Aan de Maatschappij van Aardrijkskunde te *Londen* heeft men onlangs eene kaart aangeboden van het land van *Nieuw Zuid-Wallis* door den majoor Mitchell geteekend en te *Sydney* gegraveerd, als mede een plan van de golf *St. Vincent* en de nieuwe stad *Adelaide*, gelegen op de oostkust van de golf op 35° zuiderbreedte. Het getal der inlandsche kolonisten bedraagt ruim 1500. Het zijn lieden wier gestalte beneden het middelmatige is, maar zij zijn sterk gespierd, met eene uitstekende kin en grooten mond; hunne lippen zijn vrij dun, de neus is plat; hunne oogen zijn grijs maar glinsterende; wenkbraauwen hebben zij weinig; hun voorhoofd is gerimpeld; hunne haren zijn krullend, kort maar niet wollig. De huid dezer lieden is zwart, maar toch zijn het geen negers; zij hebben lange beenen en korte dijen; het ligchaam is welgebouwd; hun achterdeel zeer uitstekend, zoo als dat van de bewoners van het zuidelijk *Afrika*; de armen zijn lang, de schouders smal. Deze lieden hebben eene buitengewone spierkracht; hunne morsigheid is afzigtelijk; veel lijden zij aan het scheurbuik en andere ziekten. Zij leven in familien bijeen; tot hun onderhoud vergenoegen zij zich met wortels uit den grond te zoeken of schelpdieren aan het strand op te zamelen. Volgens de laatste berekeningen zou het land eene lengte hebben van 2,500 mijlen op eene breedte van de helft; slechts een zesdedeel ontbreekt er aan, om de grootte van *Europa* te evenaren. Er is in het land geen wild gedierte.

Duitschland.

FRANKFORT, 24 Maart.

In de *Pr. Staats-Zeitung* leest men het volgende:

Te Londen trekt tegenwoordig een verwarmings-middel de aandacht tot zich, hetwelk een tuinman tot het verwarmen zijner stookkassen heeft uitgevonden. Deze machine heeft den vorm van eene gewone theevaas, kan gemakkelijk van de eene naar de andere plaats worden gebragt, geeft geenen rook noch onaangenamen reuk van zich, is in reiskoetsen voegzaam te gebruiken, en de geheele toestel kan, volgens verzekering des uitvinders, door een zesjarig kind worden behandeld; de temperatuur kan naar goedvinden gemakkelijk verhoogd of verminderd worden. De uitvinder neemt aan, om een vertrek van 12 vierkante voeten, gedurende dertig uren voor zes stuivers warm te houden. De brandstof moet in alle landen te vinden zijn, maar tot dus verre is het nog een geheim. Men moet den uitvinder voor zijn patent reeds 50,000 £ hebben geboden. [Ook te Berlijn heeft men sedert eenige jaren zoogenaamde snelkagchels, die door wijngeest worden verhitteld en eene matige hitte geven, welke echter niet lang duurt, maar ook weinige kosten vereischt.]

Advertentien.

(21635) De 2de LUITENANT J. G. BALFOUR VAN BURLEIGH, zal voor eenigen tijd deze Kolonie verlaten.

Paramaribo, den 27 Mei 1838.

(21637) Mejufvrouw S. E. TYNDALL vertrekt.

(21636) L. BIXBY vertrekt.

(21776) De Minderjarigen J. E. DYON en A. E. DYON vertrekken.

Paramaribo, den 29 Mei 1838.

Scheepstijdingen.

Binnengekomen.

Den 26sten dezer, het Schip *Noord Holland*, Kapt. H. K. Ruijl, van *Amsterdam*, hebbende 42 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. de Brouwer, *Chir. Majoor*, W. H. van Tholl, *Eerste Luitenant* der 7de Afd. Infanterie, J. van der Monden, *Officier van gezondheid* 2de Klasse, C. H. Bödeker, *Officier van gezondheid* 3de Klasse; benevens twee Sergeanten, drie Korporaals en vijf en zestig Manschappen, de Heer B. W. de Haas, Stuurman en Mejufvrouw A. A. B. Munsteeg.

Idem, de Nederl. Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van *Coronie*, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heer B. Macdonald en vier Slaven.

Den 27sten, Z. M. Transport-Schip *DORDRECHT*, Kapitein, Luitenant ter Zee, COOPS, van *Hellevoetsluis*, hebbende 32 dagen reis.

Den 28sten dezer, het Schip *Hendrik*, Kapt. G. H. Elka, van *Amsterdam*, hebbende 38 dagen reis.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.